

**Spreektekst uitreiking koninklijke onderscheiding aan Nico Jansen,
13 mei 2023, locoburgemeester Hester van Buren.**

Lieve mensen, wat leuk om in De Waterkant te zijn, tussen De Nieuwe Meer en dat bijzondere stukje stadsnatuur: De Oeverlanden. Ik ben vandaag gekomen om de man in het zonnetje te zetten, die zich al veertig jaar.... ik herhaal: VEERTIG jaar, inzet voor dit gebied.

Het is niet overdreven te stellen dat we zonder hem nu waarschijnlijk aan de rand van een woonwijk of een bedrijventerrein zouden staan, of dat er treinen dwars door het groen zouden rijden.

In plaats daarvan staan we in een van de mooiste natuurplekjes van Amsterdam. Een plek met een grote biodiversiteit én rauwe randjes, waar jaarlijks duizenden Amsterdammers van genieten...

Ik heb het natuurlijk over de gevierde excursieleider, wandelende encyclopedie en bevlogen voorvechter van De Oeverlanden... Nico Jansen.

Beste meneer Jansen,

Net als nu was Amsterdam begin jaren tachtig ook in de ban de woningbouw.

Er moest flink worden gebouwd, en daarom werd naar de randen van de stad gekeken.

Ook naar de Noordelijke Oeverlanden, een niet erg bekend stukje Amsterdam, te ver uit de stad om nog een rafelrand te kunnen heten. Daar kon dus wel wat worden gebouwd, dacht men destijds. Maar dat was buiten u gerekend...

Met anderen richtte u de Vereniging “De Oeverlanden Blijven!” op, kortweg VDOB.

Het doel van de vereniging was eenvoudig: het natuurgebied te beschermen en te behouden voor Amsterdam.

In de voetsporen van Jac P. Thijssen trok u ten strijde voor de natuur... Want, zoals u zelf zegt: “in een almaar groeiende stad moet je plekjes hebben, waar alles het oude blijft.” ...

Inmiddels is het ook op de Stopera wel doorgedrongen, dat dit een uniek gebied is.

En door de groei van de stad ligt het helemaal niet meer *buiten* de stad, maar is het er een geliefd onderdeel van geworden. Een ‘Oase aan de Zuidas’: volgens mij heeft u die naam zelf bedacht.

Het belang van het gebied staat inmiddels zwart op wit in de Ontwikkelstrategie Landschapspark de Oeverlanden.

Maar er was heel wat moed, strijd en overtuigingskracht voor nodig om de planologen buiten de deur te houden, en mijn voorgangers en de ambtenaren op het stadshuis te overtuigen.

Als politicoloog weet u van het spel en de knikkers, dus kent u de mensen en durft u ze ook aan te spreken om hun beloften na te komen.

U waakte als een havik over de wijzigingen van bestemmingsplannen rond de Noordelijke Oeverlanden.

Ook bouw- en andere wijzigingsplannen, die bijvoorbeeld de biodiversiteit raken, hield u goed in de gaten.

U trad in overleg met de gemeente, diende bezwaar in, en stapte naar de rechter indien nodig.

En meestal met succes.

Daarnaast ontwikkelde u plannen om de kwaliteit van het gebied te verbeteren, met aandacht voor de toenemende recreatie.

Maar die recreatie moet natuurlijk niet te veel ten koste gaan van de natuur.

Een mountainbike-route door de braambosjes met nachtegaalnesten?

Dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn!

U kwam ook zelf met plannen en ideeën. En als niet iedereen het eens was met uw plan, lukte het toch vaak om het uit te voeren, aangepast of op eigen initiatief.

Kwestie van doorzetten, of misschien een beetje doordrammen zelfs...

Het bleef niet bij besturen en plannen maken. U steekt ook zelf de handen uit de mouwen.

Op uw vrije woensdag en zaterdag werkt u mee aan het ecologisch onderhoud: maaien, zaag- en baggerwerkzaamheden maar ook onderhoudswerkzaamheden aan en rond het Natuur- en Milieu Educatiecentrum, bijvoorbeeld het plaatsen en opknappen van meubilair.

Ook zette u jarenlang in het weekend als baas van de veerpont fietsers en wandelaars over naar het Amsterdamse Bos.

Nog steeds verzorgt u de nieuwsbrieven van de vereniging en bent u vaste auteur van het verenigingsblad 'Oever', waarin u vooral schrijft over de geschiedenis van het gebied.

Tot slot, de excursies die u leidt, duren vaak veel langer dan de anderhalf uur die ervoor staat.

Niet zo gek als je zo'n gedetailleerde kennis van het gebied hebt, en er zo levendig over kunt vertellen.

Over vogels, insecten, bijzonder bloemen en planten, maar ook over de geschiedenis: de voormalige arbeidershuisjes aan de Sloterweg, de Rijkshemelvaart, de bruggen en de viaducten...

Geachte heer Jansen,

Ik zeg het nog maar eens, met ontzag en waardering: al 40 jaar zet u zich met enthousiasme en rustige maar niet-aflatende energie, in voor dit unieke stukje Amsterdam.

Daar wil ik u voor bedanken, en ook eren.

Want vanwege uw inzet voor De Oeverlanden heeft het Zijne Majesteit de Koning behaagd, u te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau.

Van harte gefeliciteerd!